

que no representant cap cosa sensible, de moment no diuen res a l'infant. En canvi un mot, tot un mot, la grafia d'un mot mal que l'infant no sàpiga amb quines lletres és escrit, interessa de debò, perquè un mot representa quelcom que el noi pot veure o pot imaginar, representa l'expressió gràfica de quelcom que ell coneix i sap què és.

Quan ja l'infant comença a dominar el llenguatge fan aparició els interessos intel·lectuals.

L'infant es preocupa per saber el per què de tota cosa. De què és fet, d'on ha sortit, per què serveix. Qui no coneix els «per què» dels infants. *Sully* en diu l'edat preguntaire, etapa meravellosa, però que molts pares i mares troben atabaladora i que acostumen a tallar sovint amb un «calla, impertinent!» Per què? Us molesta aquesta curiositat infantina? Si no poden tenir millor qualitat! No vulgueu ofegar tan aviat els seus desigs de saber; al contrari: fomenteu-los; seguiu la línia del seu interès. Es necessita tan poca cosa! Només una resposta que no sigui mentida; la qüestió és que l'infant, en el fons del seu esperit, pugui classificar la resposta obtinguda dintre els esquemes mentals dels seus coneixements. Si vosaltres no li doneu una explicació se l'haurà de forjar ell mateix, car hi ha un moment d'aquest període, cap als sis anys en què l'infant, com observa molt justament Binet i ho pren com a punt de la seva escala de la intel·ligència, ha de poder definir les coses segons llur us. Una cadira és per seure, una cullera per menjar, un cavall per tirar un carro i un escarbat...— Binet ho colli d'un infant—és per aixafar-lo.

Aquesta necessitat de definició utilitària pot ensenyar-nos moltes coses i aplanar-nos molts camins per educar els fills, si tota ordre que els donem o tota prohibició que els imposablem procurem demostrar-la amb una raó utilitària que satisfaci aquesta tendència de l'infant.

A mesura que l'infant creix els seus interessos es desenvolupen, s'especialitzen i s'objectiven. Es la gran etapa d'adquisició de coneixements raonats, que va dels set als dotze anys. El contacte amb el món real fa sortir l'infant del seu egocentrisme i els seus interessos passen del subjectiu a l'objectiu.